

Risaleler hakkında "Teslim değil imandır... Taklit değil tahkiktir." ifadeleri geçiyor. Ama "Herkes herbir risalenin herbir meselesini anlamasına muhtaç değil." de deniyor. Burada ve bazı başka yerlerde teslim istenmiyor mu acaba?

"Çünkü, yazılan Sözler tasavvur değil, tasdiktir. Teslim değil, imandır. Marifet değil, şهادettir, şuhuddur. Taklit değil, tahkiktir. İltizam değil, iz'andır. Tasavvuf değil, hakikattir. Dâvâ değil, dâvâ içinde burhandır."(1)

Bu ifadeler, imana dair konularda caridir.

Yani Risale-i Nur imana dair konularda öyle bir delil öyle bir bakış açısı getiriyor ki, insanın kalbine tam bir katiyet ve tahkikiyet veriyor. Kimileri bu delillerden birisi ile tahkike ulaşırken, kimileri yüzlercesi ile kimileri de binlercesi ile ulaşır. Yani Risale-i Nur'dan istifade etmede herkes bir tarağın dişleri gibi eşit değildir.

Her insan kapasitesine göre Risalelerden istifade eder. Risale-i Nur'un getirdiği her bir delil aslında tam bir tahkiktir, ama bu tahkiki herkesin anlaması gerekmiyor. Avam birisinin, bir delil ile ikna olduktan sonra Risale-i Nur'un anlamadığı diğer delillerine tam itimat etmesi tahkike aykırı değildir.

Bilakis genel bir kanaat olarak bu delillere hüsnüzanda bulunması imanına bir genişlik bir ferahlık katar. Çünkü der ki "*Benden daha zeki daha eğitimli insanlar Risaleye teslim oluyorsa, demek benim anlamadığım o deliller o insanları ikna ediyor; hem onlara tam bir tahkik veriyor.*" diyerek, tam bir kanaat hasıl olur. Bu yolla anlamadığı delillerden bir iman bir tahkik çıkarır.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup.](#)